

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1247 2 tháng 6 năm 2019

Quý Trường

*Quý tướng trời cao quang sáng chiếu
Thành tâm hướng thượng đạt muôn chiều
Qui y Phật pháp tự cảm siêu
Tướng Trời quý Phật đạt thanh nhiều*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mỗi khi hoàn cảnh đổi mới Bé có phiền không?
- 2) Thiên hạ đua nhau đi đâu đông vậy?
- 3) Bé phải rời khỏi Đại Hàn đi Nhật Bản có nhiệm vụ gì?
- 4) Nghiệp quả luân hồi là sao?
- 5) Bé trở lại Nhật kỳ này Bé cảm thấy thế nào?
- 6) Duyên lành Bé có quý thương mọi người hay không?
- 7) Có nhiều người muốn tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhưng không tu được tại sao?

1) 16-03-93

Hỏi: Mỗi khi hoàn cảnh đổi mới Bé có phiền không?

Đáp: Bé không có gì phiền cả. Ở đâu cũng nằm trong nguyên lý của Trời Đất hóa sanh, biết được nguyên lý này thì mới thấy rõ sự sống là vô sanh và tiến hóa trong thanh tịnh rất rõ rệt.

Kệ:

*Bằng lòng tiến hóa thức vô sanh
Trật tự công phu tự hướng thanh
Gieo hạnh bình tâm độ các ngành
Trời ban tình đẹp trở về thanh*

2) 17-03-93

Hỏi: Thiên hạ đua nhau đi đâu đông vậy?

Đáp: Từ thế gian cho đến thiên đàng, đều phải tiến hóa theo trình độ, đụng chạm nhận thức và tiến hóa. Người tu thiền luôn luôn được cơ hội tự thức từ hành động một, nhiên hậu mới cảm thức sự nhịn nhục và từ bi là bình an và dễ tiến hoá nhưt. Tiến đến đâu thì sẽ cảm thức dễ thông cảm đến đó.

Kệ:

*Có hành tự thức được chiều nhanh
Có khổ cảm thông luật chuyển hành
Khai thác thức hồn tâm giải động
Bình tâm nhịn nhục tiến càng nhanh*

3) 18-03-93

Hỏi: Bé phải rời khỏi Đại Hàn đi Nhật Bản có nhiệm vụ gì?

Đáp: Thừa Bé phải rời khỏi nơi này đi Nhật để tiếp tục hành trình độ tha và học hỏi. Mọi việc do Trời Phật chuyển cho Bé tiến hóa, chứ riêng Bé chẳng có tham vọng gì cả, nơi nào cũng là nơi không tâm, Bé chỉ biết nhịn nhục và tu học tinh tấn mà thôi.

Kệ:

*Đến đâu cũng cảnh sang tôi dạy
Tâm thức an vui sống mỗi ngày
Khỏe mạnh Trời ban trí định hành
Vui cùng Thiên Địa sống lành ngay*

4) 19-03-93

Hỏi: Nghiệp quả luân hồi là sao?

Đáp: Thừa nghiệp quả luân hồi tức là tiến tới trình độ nào thì phải chịu phát triển theo trình độ đó, không thể chối cãi được. Ác thì gặt hái sự kết quả của ác, còn thiện thì sẽ được thăng hoa theo chiều thiện. Mỗi mỗi đều hiển hiện trước mắt của chúng sanh, thường phạt phân minh.

Kệ:

*Tu hành mới rõ hành trình tiến
Khắc khoải tâm tư giải nỗi phiền
Duyên đạo tình đời không dính lúu
Càng tu càng tiến sống càng yên*

5) 20-03-93

Hỏi: Bé trở lại Nhựt kỳ này Bé cảm thấy thế nào?

Đáp: Thưa Bé cảm thấy mọi người đã tạo thành một tập quán chen đua hướng về mỗi lợi cá nhân, vật chất phát triển cạnh tranh hơn thua và động loạn càng ngày càng lớn rộng hơn, quên hẳn sự thanh tịnh sẵn có của mọi người có thể tạo thành không khí hòa bình cho cả thế giới. Người tu thiền mới thấy rõ điều này, vốn thanh tịnh tức là vốn hòa bình, chỉ có tự tu tự tiến thì mới gạt hái được.

Kệ:

*Tự nhiên thanh nhẹ có hòa bình
Đất nước do tâm tự chuyển khuynh
Thế giới cộng đồng chung một cõi
Cảm minh thiên địa cũng do mình*

6) 21-03-93

Hỏi: Duyên lành Bé có quý thương mọi người hay không?

Đáp: Bé rất quý thương mọi người, vì mọi người có khối óc mà đành quên sự thanh nhẹ của chính mình, hưởng ngoại nuôi dưỡng tự ái, tranh chấp sanh ra bệnh hoạn, xét kỹ thương hay là ghét vì chính họ không biết thương quý họ, tham động mê làm, làm mất tất cả nhân quyền và linh quyền của chính họ, lúc nhắm mắt chỉ biết tiếc uổng mà khóc than!

Kệ:

*Sống không tu học tự bàn giải
Ỗ lại u mê bỏ dịp may
Tự học tự hành thanh đạt thức
Qui nguyên thanh nhẹ trí an bài*

7) 22-03-93

Hỏi: Có nhiều người muốn tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhưng không tu được tại sao?

Đáp: Có nhiều người muốn tu nhưng không tu được là vì nghiệp lực lôi cuốn từ nhiều kiếp, thân tâm không được yên ổn, vì đã và đang sống trong tập quán đua đòi tiền tài danh vọng, khó thực hiện được một ý chí khai triển thanh cao, khó khép mình vào thanh tịnh tự thức và phát triển từ bí. (không có viết kệ)

Sài Gòn, 02-02-1974

Thức giác chơn hành mình chánh pháp
Giải thông nội tạng trí quan an
Đường đời giả tạm thân không nhiễm
Thực tiễn không không rõ niết bàn.

Thế gian nhục dục lập màng
Bao vây tâm trạng tiến đàng khó khăn
Công danh vụ lợi lãng xãng
Mỗi tầng mỗi lớp giành ăn đủ bề
Lắm khi thất bại chán chê
Trở về thực trạng hướng về Phật Tiên
Chẳng ai hiểu được tâm hiền
Tham gian vì cảnh đảo điên của đời
Thở than than thở với Trời
Ngài đâu chẳng thấy thấy đời khổ đau
Xét xem từ trước đến sau
Người người tạm sống kết tầu đấu tranh
Giữt giành đất nước thừa hành
Chung quy cũng chẳng đạt thành việc chi
Chiến tranh sử ký gắng ghi
Bày cho hậu thế khổ vì đấu tranh
Quên đi hồn vía giáng sanh
Thời gian tạm bợ ta đành phải đi
Phân màu lập thứ tạm ghi
Phần nào cũng vậy ở đi tạm hành
Biết mình sửa đổi đạt thành
Hành thông tự đạt hồn thanh chuyển hòa.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Atlantic city, 1 tháng 1 năm 1991

Cờ bạc (tiếp theo)

Xét rằng kẻ thấp người cao: Mình nghĩ nó hay hơn mình, không phải như vậy. Trước sau cũng vậy chung nhau học bài. Lúc đó mới thấy rằng tất cả mọi người thấy rõ cái tánh tham của chính mình, sửa tu mới là đúng hơn là tiếp tục ăn thua

Trong sòng vay trả miệt mài - Tưởng làm mình sẵn trí tài dân thân: Trong sòng mình thấy có vay có trả, có ăn có thua miệt mài như vậy.

Tưởng làm mình sẵn trí tài dân thân: tưởng đâu ta giỏi, ta dân thân ta tìm kiếm tiền bạc

Đâu dè tiền bạc gánh cân - Truy ra chân lý ở gần bên ta: Lúc nào chúng ta cân xét tiền bạc, sức mạnh của đời và sức mạnh của tâm linh, hai cái chúng ta mới xét, mới cân ra

Từ đâu đã lại để ra : Từ đâu mà để ra –

Sòng bài tranh chấp nguy nga độ đời: Sòng bài tranh chấp với nhau, càng ngày càng lớn càng bành trướng là do ai? Do ý con người cạnh tranh càng ngày càng đông. Đó nó mới sanh ra cái sòng bài lớn, nhiều người đóng góp nó mới hình thành. Cái đó là tại con người mà thôi, nhưng mà đó là nguyên ý, là để thấy rõ cái tánh của chúng ta mà học hỏi để tiến hóa.

Có người thua lỗ không rời – Có người ăn được hợp thời độ tha: Có người thua lỗ, thua rồi cứ kiếm gỡ gỡ gỡ gỡ, không chịu rời sòng bạc mà có người ăn được hợp thời độ tha, có người ăn được chút đỉnh họ nói để quyên cho những người nghèo khổ.

Cộng đồng buôn bán mặn mà - Người người hoan lạc thiết tha bạc tiền: Thấy một trận đồ đồ sộ nguy nga, mọi người thấy thích vui buôn bán, rồi người người hoan lạc thấy vui, đi đây đi đó mà rất cuộc người nào cũng muốn có tiền hết, muốn thiết tha bạc tiền, muốn có tiền.

Lòng tham sẵn có chẳng yên : Vì tánh tham không yên, ăn được tiền mà không yên mà thua tiền cũng không yên

Bày ra động loạn tự khiêng bạc tiền: Rồi tính ra kế hoạch này kia nọ, rồi ôm bạc bán nhà bán cửa.

Đổ xô vào cõi không yên – Cùng chung vật lộn bạc tiền tiêu tan: Ôm tiền ôm bạc, đem tới cho thiệt nhiều, cùng chung vật lộn, đánh lộn với tiền bạc, tiêu tan hết, rốt cuộc không còn đồng xu nào hết!

Tự mình cảm thức bạc bòn – Bán nhà bán cửa tạo an chỗ nào: Lúc đó mình mới thấy, hết tiền rồi phải bán nhà bán cửa, chớ làm ăn ở chỗ nào đâu?

Theo đường tranh chấp thấp cao: Vì mình theo cái con đường tranh chấp thấp cao đấu trí với người ta mà mình bị như vậy

Ước ao không đạt bước vào chỗ tu: Lúc đó chúng ta muốn nhưng mà không thành, đó hết tiền hết bạc thì đi đâu? Đi tu chớ đi chỗ nào?

Xét đời thực hiện ý ngu : thấy chúng ta sống ở đời mà ta thực hiện ý ngu chứ không thực hiện ý thiện lành. Cạnh tranh buôn bán cũng tạp thu đủ điều. Cạnh tranh rồi buôn bán cũng tạp thu đủ điều. Người này âm thầm giết người kia bằng mách khéo đủ điều.

Sòng bài đầy chợ thật nhiều: Cả chợ là cũng như sòng bài hơn thua

Cạnh tranh đủ thứ tạo điều thức tâm: Cạnh tranh đủ thứ rồi lần lần tuổi cao lên, chồng chất mới chán chê thức tâm

Nằm trong nguyên lý hát ngâm - Cuối cùng cũng phải tự tìm đường đi: Nằm trong cái nguyên lý mà đọc đi đọc lại cũng bao nhiêu công chuyện đó. Cuối cùng cũng phải tự tìm đường đi, cuối cùng cũng phải tìm đường đi

Tu cho hợp thức hợp thì: Tu cho hợp thức hợp thì trong cơ tiến hóa. Điện năng của vũ trụ phát triển đến đâu chúng ta đi đến đó.

Chung lo giải nghiệp dự thi cảnh đời: Khi mà chúng ta tiến theo chân động của vũ trụ thì chúng ta mới có cơ hội giải nghiệp dự thi cảnh đời thì ở đời chúng ta không có bị mê chấp nữa.

Gia đình chồng vợ lắm lời – Tranh đua từ chút ý Trời độ thanh: Gia đình có chồng có vợ, lắm lời với nhau, ban đầu thương yêu với nhau thì tốt, sau rồi cứ cãi cọ mà thôi, tranh đua từ chút, ý Trời độ thanh. Cái ý Trời lúc nào cũng thanh thản độ chúng sanh

Pháp tu cũng phải thực hành: Cái pháp tu cũng phải thực hành nó mới tiến về thanh được.

Không làm sao có cạnh tranh làm gì: Không làm làm sao có? Cho nên phải thực hành mới có, tu cũng vậy.

Bày ra mách khéo để thi – Trí tâm cực nhọc khó ghi điều lành: Người này làm khó người kia, người kia làm khó người nọ, rốt cuộc là để thi mà thôi, để dự thi thôi. Trí tâm cực nhọc khó ghi điều lành: Trí tâm luôn luôn cực nhọc không ghi được điều lành

Tự mình giải nghiệp tiến nhanh - Cảnh đời là thế khó khăn đủ điều: Tự mình giải nghiệp mới là tiến nhanh được, tự tu tự tiến mới tiến nhanh. Cảnh đời là thế khó khăn đủ điều: Cảnh đời là như vậy lúc nào cũng khó khăn hết.

Thực hành giải tỏa được nhiều: Minh thực hành thì mình giải tỏa được nhiều !

Nói suông chẳng đạt được điều cao siêu; Minh nói suông thì không có đạt được những điều cao siêu

Có tu cảm thức bao nhiêu - Có yêu mới biết những điều dở hay: Có yêu thương mới biết là cái ích kỷ là không tốt, cái tha thứ là hay.

Sòng bài tại thế ngày nay – Bày ra đủ thứ dở hay đủ điều: Sòng bài tại thế tất cả đều là cờ bạc hết, không ăn là thua, không hơn là thua. Chánh trị này kia kia nọ, không hơn không thua, phe đảng cạnh tranh với nhau cũng là sòng bạc hết đủ điều.

Dấn thân mới biết được nhiều: Khi mà chúng ta vô đó chúng ta mới hiểu nhiều

Nếu không chẳng biết lý siêu lý hoà: Nếu không , không biết cái nào siêu cái nào hòa, cứ lục đục mà không có phát triển được.

Chung qui cũng phải về nhà; Chung qui cũng phải về nơi thanh tịnh

Buông xuôi tiến hóa rồi rõ ta hơn người: Ta bỏ hết để ta tiến tới, ta hiểu mình hơn là cần hiểu người ta

Nhơn gian chỉ có nực cười – Tình đời vay trả người người phải theo: Ở thế gian chỉ cười thôi, ở trong kích động và phản động. Nhưng mà tình đời vay trả, có vay là có trả, người người phải theo. Tất cả đều đã qui định như vậy. Khi mà ta bước xuống đó là nó lôi cuốn, thu hút tất cả mọi việc, làm cho chúng ta cuống cuống trong cái mê và chấp thì đó ở đời là khác gì sông bạc, chớ không có gì hơn. Không mê đầu này mê đầu nọ, rồi tự ca tụng, tự bảo vệ rồi thành ra một khối rồi tranh chấp lẫn nhau cho đến chết. Cho đến già đến chết không biết cái vốn mình là ai. Vốn mình là không hình không tướng mà không hay, không đời mà không biết, cứ ôm cái đời mà chấp. (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Hai cách chết

(Trích Khóa Kinh A Di Đà)

Bạn đạo: *Hồi trước tới giờ thì tôi Pháp Luân Thường Chuyển không có đúng mức. Gần đây, thì sau khi đã chuyển hết cái tâm thành của mình để Pháp Luân Thường Chuyển, thì tôi nhận biết khi mà mình thở ra đó, mình có cảm giác như là mình trút cái hơi thở cuối cùng, thì cái cảm giác như vậy. Thì tôi tưởng tượng như là sắp chết rồi, không có làm sao sống được nữa hết, thì cái cảm giác của tôi như là sắp chết rồi chớ chưa chết, thở ra giống như vậy đó.*

Đức Thầy: Cho nên, ở đây nó có hai cách chết: người tu chịu Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, nó sẽ chết đi tánh hư tật xấu, cái chết lúc ban đầu vô tu. Hồi trước sân si, giận hờn, mà làm thết rồi nó chết đi hồi nào không hay: cái tánh sân si không còn sống động trong tâm hồn của chúng ta nữa! Chết đi là mất; đó là cái chết củ g đạ n đầ

Cái chết giai đoạn thứ nhì: nhờ chết đi những cái tham, sân, si, hi, nộ, ái, ố, dục đó, nó mới là xuất khỏi bản thể, Hồn ly thể xác. Mà khi Hồn ly thể xác, là hơi thở của chúng ta hình như không còn nữa: đi rồi, trở về, cái miệng khô hết, không còn nước miếng! Đó là xuất Hồn khỏi bản thể.

Ch nên, chúng t học chết trước kh chết; cá chết b n đầ là chết cá tánh th m, sân, s, hi, nộ, á, ó, dục mà mình đã và đang thờ phụng nó, và quý báu nó, và bây giờ nó sẽ tiêu diệt bất cứ lúc nào mình không biết. Rồi đ t rạng thá x át Hồn, là cá Hồn li khỏ thể xác; ngườ thể g n kê bằng “Chết,” nhưng mà chúng ta là tiếp tục đi học đạo; chết trước kh chết là ngườ đượ tiếp tục đ học đạ. Còn người thế gian không biết cái chết của mình, cái giờ phút lâm chung hắc bạch bất phân minh đó, là cái chết để chờ quỷ sứ rước mà thôi.!